

ster fremstiller nu, hvorledes denne Ejendom vil faa en Lettelse, der i alt vil udgøre noget som 700 Kr., hvis vi fra Hartkornsskatten helt gik over til Ejendomsskyld til Kommunen. Det vil sige, det bliver ca. $\frac{1}{5}$ af det Beløb, vi nu staa i Begreb med at overføre, 166 Kr., som efter Ministerens Opgivelse Herregaarden vil faa i Lettelse, hvis vi nu foretage Overgangen af den anden Femtedel af Hartkornsskatten til Ejendomsskyld. Den højtærede Minister meddeler længere nede, at der indenfor vedkommende Kommune findes en Fabrik med 3—4 Tdr. Hartkorn, som er ansat i Ejendomsskyld til 223 Kr., og at det vil forrykke Forholdet noget. Ja, jeg tror, det vil forrykke det meget — meget, meget mere, end Ministeren har været opmærksom paa, da han nævnedes det Tal. Jeg tager ikke fejl, naar jeg siger, at den Herregaard, vi tale om, er Højbygaard i Taagerup Sogn paa Lolland, — hvis jeg fejler, vil jeg bede den højtærede Minister straks at rette mig, — og jeg tager vist heller ikke fejl i, at den Fabrik, der nævnes, er Højbygaard Sukkerfabrik (*Indenrigsministeren* [P. Munch] nikker). Den højtærede Minister nikker, det er altsaa rigtigt. Nu ere vi ved et brugbart Udgangspunkt, som det forekommer mig, at den højtærede Minister burde have brugt, medens han skulde have undladt at bruge det, han har brugt. Nu vide vi altsaa, at Højbygaard som saadan, bortset fra Fabriken, vilde tjene — jeg bruger den højtærede Ministers Tal — 700 Kr., hvis Overgangen til Ejendomsskyld fuldbyrdes. Men hvad Højbygaard Sukkerfabrik angaar, som for en Del Aar tilbage, jeg husker ikke ret hvor mange, maaske en 20—30 Aar, er solgt bort fra Højbygaard og siden den Gang har udgjort en selvstændig Ejendom, har den 3—4 Tdr. Hartkorn, som Ministeren oplyste. Det vil sige, at denne Ejendom, naar den beregnes efter samme Forhold som Herregaarden med de 113 Tdr. Hartkorn, da den jo ligger i samme Kommune, har givet en Hartkornsskat af saadant noget som 75 Kr. om Aaret. Men se, nu sker der altsaa den Forandring, at en Del af Skatten glider bort fra Herregaarden, men den er glædet over paa Sukkerfabrikken, og i det Øjeblik vi benytte de Tal, som selve den højtærede Mi-

nister har givet, ville vi komme til det Resultat, at Højbygaard med tilhørende Sukkerfabrik tilsammen har faaet et Skattepaalæg af 210 Kr. Altsaa, samtidig med, at det nøgne Hartkorn er gaaet ned med 700 Kr., som den højtærede Minister talte om, er Sukkerfabrikken gaaet op med ca. 1,000 Kr., og det samlede Resultat er, hvad jeg paa det Punkt kalder godt. Der er nemlig sket det, at den Sukkerfabrik, der før ikke gav mere end 75 Kr. i Hartkornsskat, er kommen til at give sin Part, og det var netop det, der tilsigtedes ved Loven om Ejendomsskyld.

Maa jeg samtidig gøre en Bemærkning med Hensyn til, at Herregaarden Højbygaard er vurderet særlig lavt. Den er vurderet — jeg husker ikke, om den højtærede Minister nævnedes Tallet, men ellers kunne vi jo let finde det — til et Gennemsnit af 4,090 Kr. pr. Td. Hartkorn. Det er lavt, det indrømmer jeg, og det er saa lavt, at den højtærede Indenrigsminister ikke kan bruge det som et Eksempel til at bygge noget paa. Den højtærede Indenrigsminister maa løbe hele Landet igennem, han vil kun finde siger og skriver tyve Ejendomme med over 24 Tdr. Hartkorn, der ere vurderede saa lavt. Det er derfor ganske uholdbart at bygge en Fremstilling af Ejendomsskyldens Virkninger paa Grundlag af 20 Ejendomme af de 200,000 Landbrugsejendomme, vi have. Deraf kan ikke i nogen Maade drages noget Bevis for, at vi her staa overfor noget, der er uretfærdigt. Men endin, det er lavt vurderet, jeg har for øvrigt bragt i Erfaring, at Højbygaard nu er sat betydeligt op, skulle vi sige 20—30 pCt. Hvad er nu den formentlige Grund dertil? Jeg tør ikke udtale mig med Bestemthed, men jeg mener at vide, at Grunden ganske simpelt er den, at Højbygaards Jord for en stor Del — jeg ved ikke i hvilket Omfang — er forpagtet bort for længere Tid, længere Tid er jo relativt, men dog i en længere Aarrække til de danske Sukkerfabrikker. Da Vurderingen foretoges i 1904, stod Gaarden med denne Forhæftelse paa en væsentlig Del af sin Jord i 12 eller 16 Aar, jeg ved ikke hvor længe, men i alt Fald var det en længere Aarrække. Det er soleklart, at det vilde bringe en lavere Vurdering. At Vurderingen er bleven be-